

- b) Kas seejuures on nõutav asjaomaste kinnipidamistingimuste ulatuslik kontroll, mille käigus selgitatakse välja nii kambri põrandapind ühe kinnipeetava kohta kui ka kinnipidamise muud tingimused? Kas selliselt välja selgitatud kinnipidamistingimuste hindamisel tuleb aluseks võtta Euroopa Inimõiguste Kohtu 30. oktoobri 2016. aasta otsus *Muršić vs. Horvaatia* (nr 7334/13)?
3. Kui ka teisele eelotsuse küsimusele antud vastusest nähtub, et vahistamismäärust täitvate õigusasutuste kohustuslik kontroll peab hõlmama kõiki kõne alla tulevaid kinnipidamisasutusi:
- a) Kas vahistamismäärust täitvate õigusasutuste kohustus kontrollida kinnipidamistingimusi kõikides kõne alla tulevates kinnipidamisasutustes võib ära langeda seetõttu, et vahistamismääruse teinud liikmesriik annab üldkehtiva kinnituse, et ebainimliku või alandava kohtlemise tegelikku ohtu tagaotsitava suhtes ei teki?
- b) Või saab kõikide kõne alla tulevate kinnipidamisasutuste kinnipidamistingimuste kontrollimise asendada vahistamismäärust täitvate õigusasutuste otsusega väljaandmise lubatavuse kohta, mis on seotud tingimusega et tagaotsitavale sellist kohtlemist osaks ei saa?
4. Kui ka kolmandale eelotsuse küsimusele antavast vastusest nähtub, et kinnituste andmine ja tingimuste seadmine ei ole piisav, et vahistamismäärust täitvad õigusasutused võiksid vabaneda kohustusest kontrollida kinnipidamistingimusi vahistamismääruse teinud liikmesriigi kõigis kõne alla tulevates kinnipidamisasutustes:
- a) Kas vahistamismäärust täitvad õigusasutused on ka siis kohustatud kontrollima kinnipidamistingimusi kõigis kõne alla tulevates kinnipidamisasutustes, kui vahistamismääruse teinud liikmesriigi õiguskaitseasutused teatavad, et tagaotsitavat ei peeta seal kinni kauem kui kolm nädalat, kuid seda tingimusel, et ei ilmne pikemaajaliseks kinnipidamiseks alust andvaid asjaolusid?
- b) Kas see on nii ka juhul, kui vahistamismäärust täitvatele õigusasutustele ei ole selge, kas kõnealused andmed on esitanud vahistamismääruse teinud õiguskaitseasutus või pärinevad need vahistamismääruse teinud liikmesriigi keskasutuselt, kes esitas need vahistamismääruse teinud õiguskaitseasutuse taotlusel?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).
Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsus 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikult arutelul (ELT 2009, L 81, lk 24).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unagri) 28. märtsil 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. versus Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Kohtuasi C-222/18)

(2018/C 221/10)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Vastustaja: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta direktiivi 2011/24/EL⁽¹⁾ patsiendiõiguste kohaldamise kohta piiriüleses tervishoius artikli 3 punkti k ja artikli 11 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et retseptide vastastikune tunnustamise ja teenuste osutamise vabadusega on vastuolus ja seega kokkusobimatu liikmesriigi õigusnorm, mis eristab kahte liiki retsepte ja mis lubab neist ainult ühe puhul ravimeid väljastada arstile, kes töötab tervishoiualal muus kui selles liikmesriigis?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 88, lk 45.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Oldenburg (Saksamaa) 3. aprillil 2018 – Bußgeldsache versus NK

(Kohtuasi C-231/18)

(2018/C 221/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Oldenburg

Põhikohtuasja pooled

NK

Teised osalejad: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas kariloomade hulgimüüja, kes omandab põllumajandustootjalt elusloomad ja veab need kuni 100 kilomeetri kaugusel asuvasse tapamajja, mille käitajale ta loomad müüb, võib tugineda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist (edaspidi „määrus (EÜ) nr 561/2006“)⁽¹⁾, artikli 13 lõike 1 punktis p nimetatud erandile – „elusloomade põllumajandusettevõttest kohalikule turule ja vastupidi või turult kuni 100 km kaugusel asuvasse kohalikku tapamajja vedamiseks kasutatavad sõidukid“ –, kuna põllumajandustootjalt loomade omandamise näol on tegemist omandamisega „turult“ selle sätte tähenduses või kuna loomakasvatusevõtja on ise käsitatav „turuna“?

Kui ei ole tegemist „turuga“ selle sätte tähenduses:

2. Kas kariloomade hulgimüüja, kes omandab põllumajandustootjalt elusloomad ja veab need kuni 100 km kaugusel asuvasse tapamajja, mille käitajale ta loomad müüb, võib nimetatud normi analoogia alusel kohaldades sellele erandile tugineda?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT 2006, L 102, lk 1).